

Magyar Péter korunk Károlyi Mihálya

2025 augusztus 15. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

MAGYAR ÖNRENDELKEZÉS – Az ellenzék prominensének erdélyi térfoglalási kísérleteit nem koronázta siker.

A határokon átível? magyar nemzetegyesítés, amit Orbán Viktor 1998-ban, els? kormányának megalakításakor hirdetett meg, nemcsak egy jól hangzó politikai jelszó volt, hanem egy koherens, programadó, perspektivikus, s

nem utolsósorban a realitásokkal is számoló válasz a nemzet szétszakítottságára. Ennek a nagy ív? koncepciónak a valóságba ültetését jelentette a Magyar Állandó Értekezletnek, valamint a Kárpát-medencei Képvisel?k Fórumának életre hívása, a státustörvény elfogadása, majd 2010 után a magyar állampolgárság kiterjesztése, a trianoni békeszerz?dés évfordulójának a nemzeti összetartozás napjává nyilvánítása, a külhonban él? nemzetrészek kulturális életének dinamizálása, anyagi támogatásuk megnövelése és célzott stratégiai irányokba rendezése, hogy csak a legfontosabbakat említsem.

A magyar állampolgársággal együtt járó szavazati jog új helyzetet teremtett a Kárpát-medencei politikai akaratképzésben, akkor is, ha a 2010 óta regnáló nemzeti-konzervatív kormány ellenzéke lényegében ringbe sem szállt a külhoni szavazatokért. Vélhet?, hogy eleve esélytelennek érezték magukat azok után, hogy a 2004-es népszavazási kampányban szégyenletes módon uszítottak az elszakított magyarok, s f?ként az erdélyiek ellen. Mesterházy Attila 2013-as kolozsvári bocsánatkérése akár ?szinte is lehetett, de senki nem vette komolyan, nem is követte még csak kísérlet sem arra, hogy az MSZP vagy bármelyik baloldali párt kihasítson a maga számára egy szeletet az erdélyi szavazóbázisból.

Magyar Péter megjelenése a politikai színtéren, úgy t?nik, hogy e kérdésben is változást hozott. A nagyváradi út fiaskója, a Partium „román földnek” titulálásának s az erdélyi magyar szavazatok kilencven százalékát besöpr? RMDSZ lespiclizésének negatív visszhangja a jelek szerint az új ellenzéki vezet?t nem tántorították el attól, hogy az erdélyi szavazókat is megcélozza.

Ezzel együtt hiba lenne azzal vádolni ?t, hogy exportálja a magyar politikai ellentéteket Erdélybe. Ezek az ellentétek mindig is megvoltak s meg is lesznek. Erdélyben még ma is egymillió magyar él, csaknem annyi, mint ahány lakosa van Máltának és Luxemburgnak együttvéve. Mi sem természetesebb annál, hogy itt is megvolt mindenkoron egyfajta politikai tagoltság, még akkor is, ha Trianon óta a nemzeti-konzervatív eszmerendszer hívei domináltak azt a közösségi elnyomatás léthelyzeteb?l fakadóan.

E vádat egyébként a Fidesz is megkapta számtalan alkalommal, nem mellesleg igazságtalanul. Amennyiben komolyan vesszük a Szabó Dezs? által megfogalmazott alapelvet, miszerint „minden magyar felel?s minden magyarért”, amit úgy is fogalmazhatunk, hogy a magyarság sorsközösség, hogy csak egy közös magyar ügy van, s nem több, akkor azt is el kell fogadnunk, hogy a nemzeti értékrenddel ellentétes világnézet? er?k nemcsak Bels?-Magyarországon hirdethetik a maguk egyébként kártékony politikai krédóját, hanem az egész Kárpát-medencében. Meg persze bárhol a világon.

Dédelgetünk magunkban egyfajta idealizált képet Erdélyr?l, ahol van valami romlatlanul magyar. Amúgy ez a kép nem teljesen alaptalan, hiszen élnek még hús-vér emberek Székelyföldön, akiknek a nemzettudata olyan tiszta és természetes, mint a leveg?vétel. Szívb?l kívánhatjuk, hogy ez az idill minél tovább megmaradjon, de naivitás azt hinni, hogy a mai világban, amikor a globalista tudatbefolyásolás els? számú eszköze ott lapul mindenkinek a zsebében, majd pont a politika mocska nem fert?zi meg az erdélyi emberek tudatát.

Másrészt akár folytatnak szabályos kampányt Erdélyben a magyar pártok, akár nem, a politikailag tudatos, szavazati jogukkal élni kívánó külhoni magyarok sokkal inkább követik a bels?-magyarországi politikát, mint a bukarestit. Lehet okoskodni azon – meg is teszik sokan –, hogy a sorsuk nem Budapesten d?l el, ez akkor is faktum. Érzelmileg, kulturálisan, történelmileg e közösség az anyaországhoz köt?dik, a román f?város számára az idegen elnyomatás szimbóluma, amit soha nem fog magáénak érezni. Egyébként egyáltalán nem közömbös erdélyi szempontól az, hogy ki tölti be a magyar miniszterelnöki posztot, egy olyan ember, aki tényez? a nemzetközi politikában, aki a legtapasztaltabb, legszélesebb látókör? aktív európai politikus, akinek véleményét a világ els? számú hatalmának vezet?je is kikéri, majd ezt nyilvánossá is teszi, vagy egy elvtelen, alkalmatlan, amorális, hazug politikai kalandor.

Magyar Péter esetében az a különleges, hogy az általa lenullázott baloldali pártokkal ellentétben fennen hirdetett jelszavai a nemzeti gondolatvilágban fogantak: Wass Albert-idézetek, Bocskai-viselet, népi motívumok, a nemzetre való szüntelen hivatkozás. Érdemes felidézni, hogy politikai el?dje, a kétbalkezes Károlyi Mihály is a magyar függetlenség nemzeti programjával jutott hatalomra, majd megpecsételte Magyarország sorsát a magyar hadseregnek a leszerelésével pont akkor, mid?n a legnagyobb szükség lett volna arra.

Magyar Péter hozzá hasonlóan egész szimbólumrendszerével, retorikai fordulataival a nemzeti oldalhoz köt?dik, oda, ahonnan érkezett, viszont megbízói, munkaadói éppoly nemzetgyilkos programot fognak vele végrehajtatni, mint amibe torkollott a Károlyi-féle katasztrófapolitika.

Akad értelmes ember e hazában, aki elhiszi, hogy ha Magyar Péternek miniszterelnökként választania kell a nemzeti érdek és az EU-diktálta pártérdekbe csomagolt önérdek közül az LMBTQXYZ, a migráció vagy Ukrajna kérdésében, akkor ? nem az utóbbit fogja választani, amikor már most, ellenzékiként is globalista bábként viselkedik?

Visszatérve az ellenzék prominensének erdélyi térfoglalási kísérleteire, hideg tárgyszer?séggel megállapíthatjuk, hogy legújabb próbálkozásait sem koronázta siker. S ez akkor is így van, ha Markó Bélával való találkozója ügyes húzás volt, megtalálta ugyanis az erdélyiek Árpi bácsiját, azt a politikust, aki nemzeti mázba csomagolja a globalista tartalmat, s így sikerrel téveszti meg a felszínes szemlél?t.

Göncz Árpádra ugyan nem volt jellemz? soha a nemzeti retorika, de joviális stílusával sikerült sok jóhiszem? magyart megnyernie magának. Markó Béla az autonómiapolitika kisiklatója, aki a nemzetállamtól az illiberális demokrácián át az LMBTQXYZ-problematikáig felmondja a mainstream politika valóságidegen sablonszövegeit, a mondanivaló nemzetfélt? pántlikázásával olyanokat is meg tud gy?zni, aki az adott konkrét kérdésekben mást gondol. Ne áltassuk magunkat, Magyar Péter követ?i között is akadnak nemzeti gondolkodású polgárok, akiket megtéveszt a piros-fehér-zöld retorika. Ami tehát a Markó Béla–Magyar Péter-kézfogást és az azt meger?sít? Kós Károly-emlékplakettet illeti: megtalálta a zsák a foltját.

Ezt a sikeres taktikai man?vert viszont a totális érdektelenségbe fulladt nagyadorjáni tábor követte, ami azzal súlyosbítva, hogy több orgánumot kitiltottak a rendezvényr?l, miközben (többek között) a sajtószabadságól beszélgettek, s hogy Magyar Péter ráhívta a román csend?rséget a mulatozó helybéli székelyekre, iszonyú fiaskónak bizonyult. Még az Orbán-gy?löl?, minden létez? nemzeti szimbólumot kikezd?, a csíki székelyeket állatoknak nevez? Parászka Boróka is kénytelen volt elismerni, hogy a rendezvényt rosszul hangosították, ötletszer?en szervezték, s hogy igen csekély érdekl?dést keltett.

Ezzel együtt arra számíthatunk, hogy a kolozsvári és a nagyváradi „Tisza-sziget” után létrejönnek más hasonlók is a magyarlakta erdélyi nagyvárosokban, hiszen a globalista tudatmosás itt is érezteti hatását, különösen az aktivizmusra hajlamos fiatalság körében, másrészr?l az is valószín?síthet?, hogy Magyar Péter sem mondott le az erdélyi térfoglalásról. A kampány ki fog terjedni Erdélyre is, az azonban borítékolható, hogy legfeljebb annyi fog változni, hogy az ellenzék támogatottsága egy számjegy?b?l két számjegy?vé válik, miközben a kormánypártoké elsöpr? erej? marad.

Borbély Zsolt Attila - www.magyarnemzet.hu

Ajánló